

061228-2

Lenka Karfíková má za to, že každé události se dostává její „budoucnosti“ od jiných událostí, které jí částečně předcházejí, ale jsou s ní aspoň po jistou dobu „současné“ (to je ovšem moje přeformulování jejího pojetí na základě diskuse jednak cestou do Písku a pak zejména u nás v Písku; to, co říkala, navazuje zčásti na některé formulace z jejího článku v Reflexi č. 29). Mám za to, že to je nedorozumění, zaviněné nedostatečným rozlišením mezi „budostí“ a „budoucností“. Budoucnost není pro žádnou událost (tj. událost jako subjekt) „uchopitelná“ jinak než jakožto „budost“, tj. tím, že si událost/subjekt osvojí a přivlastní něco z budoucnosti, a to právě jen něco, co se jí samo nejprve „dává“ a co jí tím tuto možnost „poskytuje“. Žádná událost/subjekt nemůže poskytovat jiné události ani jen „kousek“ budoucnosti, protože touto budoucností nikterak nedisponuje nevládne. A nemůže jí poskytovat (přinejmenším nikoli přímo) ani „kousek“ své budosti, a to už proto ne, že takové poskytování by bylo možné jen formou akce (aktivity), jejímž výsledkem může být jen zpředmětňování. A zpředmětňovaná „budost“ nemůže být zdrojem nezpředmětňované budosti jiné události (nýbrž může být jen usnadněním, uvolněním překážek, respektem a pomocí v tom, jak druhá událost/subjekt „svobodně“ využívá své vlastní budosti k aktivitám, jež nevyplývají ani z její vlastní povahy, ani z okolností a tlaku nezbytností). Zdrojem skutečné budosti je pro každou (pravou) událost budoucnost sama, tj. budoucnost všech událostí, budoucnost veškerenstva resp. pro veškerenstvo. Každá událost si svou budoucnost musí nechat „dát“, přijmout ji a osvojit si ji tím, že je integruje do svého průběhu, tj. do svého aktivního událostního dění, které musí vykonávat. Může s výhodou přijímat pomoc nejrůznějšího typu od jiných událostí, ale svou budostí nemůže být zakotvena nikde jinde než v budoucnosti samé.

(Písek, 061228-2.)

* budost (pravé události);